

spøedes til, at det dog kun var Noget, som i Reglen skulde forlanges, saa at det undtagelsesvis skulde staae aabent for Kongen ogsaa at kunne give Agtelsesoprejsning til den, som iøvrigt opfyldte Betingelsen, skjøndt han ikke havde tilbragt de sidste 5 Aar her i Landet, naar der ellers var opnaaet tilstrækkelig Garantier for, at han havde ført et hæderligt Liv.

Casse: Saa godt som alle de Bemærkninger, jeg kunde have at gøre med Hensyn til Lovudkastet, ere allerede blevene fremførte af de ærede Talere, som have havt Ordet, men der er dog efter min Mening et Hovedpunkt, som jeg endnu maa berøre. Før jeg imidlertid kommer dertil, skal jeg bemærke med Hensyn til, hvad der blev ytret af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm), at jeg ikke kan Andet end fuldstændig være enig i, hvad han udtalte om, at der burde sættes et Værn imod, at den, hvem der meddeles Agtelsesoprejsning, bliver udsat for at høre, hvad der staaer i Forbindelse med den Dom, som tidligere er overgaaet ham. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) har allerede spøiet nogle Bemærkninger til, hvad den ærede første Taler i saa Henseende ansøgte. Jeg troer, at man, saaledes som vor Injurielovgivning nu er affattet, og saaledes som dette Lovudkasts første Paragraph foreligger, vil være i høj Grad udsat for, at den, der har erholdt Agtelsesoprejsning, ikke vil kunne faae dem dømt, som lade ham høre den Handling, han tidligere har begaaet, og at det derfor er fornødent i Loven at faae indsat en Bestemmelse, der gaaer ud paa at udtale et bestemt Forbud derimod, men jeg gjør denne Bemærkning for dertil at knytte den, at vil man optage en saadan Bestemmelse i Loven, bliver det fornødent at affatte denne Forordning saaledes, at man ikke engang skal kunne lade Vedkommende høre, at han har faaet Agtelsesoprejsning af Regeringen; thi er man berettiget dertil, er det ogsaa klart, at alt det Foregaaende, der staaer i Forbindelse med Agtelsesoprejsningen, kommer til at spille hele den Rolle, som Fornærmeren maatte ønske, at den skulde spille. Jeg troer altsaa, at det bliver fornødent, at en saadan

Bestemmelse affattes saaledes, at den kommer til at afgive fuldstændig Sikkerhed for, at den, der er funden værdig til at faae Agtelsesoprejsning, ikke engang ved at Nogen lader ham høre, at han har faaet denne, skal være udsat for en saadan Fornærmelse. — Den ærede første Taler (C. B. Nyholm) omtalte den Uregelmæssighed, som vilde indtræde i Forhold til Straffeloven af 10de Februar forrige Aar med Hensyn til Tidslængden af 10 Aar, men jeg deler Mening med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad), nemlig at en saadan Uoverensstemmelse i alt Fald ikke vil have Synderligt at bethede. I ethvert Tilfælde vil det Forhold, hvori denne Lov, naar den udkommer, vil bevæge sig, være saa forskjelligt fra det, hvori Straffeloven bevæger sig, at man neppe tør sige, at der er nogen Disharmoni tilstede mellem de to Love, idet de gaae hver i sin Retning. Denne Lov kommer dog til at danne en ganske naturlig Indskrænkning i Bestemmelsen angaaende de 10 Aar for Gjentagelse, hvortil jeg forresten skal spøe den Erindring, at en lignende Disharmoni i alt Fald vil indtræde med Hensyn til den i § 70 i Straffeloven indeholdte Forordning, at Justitsministeriet er den Myndighed, som skal bestemme, om Sag skal anlægges, naar der er forløbet 10 Aar fra den Tid, Forbrydelsen blev begaaet.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) fremhævede — og jeg kan ikke Andet end i højeste Grad tiltræde de Ytringer, han i saa Henseende brugte — det overordentlig Haarde, der er i, at den, som imellem det 15de og det 18de Aar har begaaet en Forbrydelse, skal i alle Henseender med Hensyn til Afgangen til Agtelsesoprejsning staae paa samme Maade som den, der har forseet sig i en modnere Alder uden at handle i Letsindighed, uden at handle som Følge af Fristelser, der have revet ham med sig paa Grund af hans Alder og hans forsmøtte aandelige Udvikling. Der maa, troer jeg, gjøres Noget, for at ikke den samme haarde Skæbne skal ramme den, som har forseet sig mellem det 15de og det 18de Aar, og dette stemmer fuldkomment med Straffelovens Bestemmelser med Hensyn til Personer i den nævnte